N. 36.

WARSZAWA,
27 sierp. / 8 wrześ. 1869 roku.

Wychodzi w każdą Środę.

Redakcja przy ulicy Nowy-Świat, 40.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przedmieście, 415.

OPŁATA:

Merkury:		rocz.	półr.	kwart.
w Warszawie	rub.	4	2	1
z przesyłką pocztą	„	4,50	2,25	1,12 1/2
Ekonomista i Merkury.				
w Warszawie		8	4	2
z przesyłką pocztą		9	4,50	2,25

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Stan zdrowia cesarza Napoleona stanowi ciągle jeszcze główne zajęcie opinji publicznéj. Pisma półurzędowe francuskie utrzymują, że się ma znacznie lepiéj i zdaje się że tak jest w rzeczy saméj. Choroba teraźniejsza cesarza nie groziła niebespieczeństwem życia, ale pokazuje się coraz bardziéj, że na przyszłość niepodobna zbytecznie liczyć na trwałość jego zdrowia. Prasa zagraniczna zaczyna już rozbierać możliwą ewentualność usunięcia cesarza od władzy. W ogóle biorąc, nie rokuje ona pomyślnéj przyszłości dynastji napoleonidów. Niemieckie mianowicie dzienniki sądzą, że rejencja cesarzowéj Eugenji nie zdoła się utrzymać, i że jedném z pierwszych następstw objęcia przez nią rządów będą spory między nią a księciem Napoleonem. Dowodzenia ich pod tym względem zasługują na uwagę, ponieważ objawiają ich życzenia. Po ustąpieniu cesarza Napoleona, po możliwym upadku dynastji jego, spodziewają się usunięcia ostatniéj zapory w urzeczywistnieniu idei zjednoczenia Niemiec. Z rozumowań tych tyle tylko jasno wypływa, że pomimo dotychczasowego biernego w kwestji niemieckiéj zachowania się gabinetu tuilerijskiego, Niemcy nie przestały się obawiać polityki napoleońskiéj. Ani republice, ani orleanistom lub nawet starszéj linji Burbornów, gdyby takowa we Francji była jeszcze możliwą, nie przypisują tyle sprężystości na zewnątrz.

Co się tyczy następstw ewentualnéj zmiany na tronie francuskim nastąpić mogącéj, przypuszczenia pism pruskich niekoniecznie wydają się uzasadnionemi. Cesarzowa Eugenja dała już nieraz dowody zdolności i energji, ma za sobą silną we Francji partję klerykalną, a może i większość narodu obawiającą się gwałtownych przewrotów. Jeżeli tedy, o czém wątpić prawie nie można, w stanowczéj chwili armja wierną jéj pozostanie, nie ulega wątpliwości, że przy władzy utrzymać się zdoła do czasu pełnoletności syna. Książe Napoleon wprawdzie bawi się w malkontenta, prawdą jest także, że cesarzowéj nienawidzi i że wolałby zapewne w jéj miejsce być rejentem; lecz ze względu na własny interes, nie zechce posuwać rzeczy do ostateczności i odgrywać roli Filipa Egalité.

Zresztą w polityce zagranicznéj objawia się zupełny zastój. Z tygodnia upłynionego nie ma ani jednego wybitniejszego faktu do zapisania. Z wyjątkiem Włoch i Wschodu nie było nawet pogłosek zasługujących na uwagę. Co do Włoch, donoszą o zwiększeniu agitacji stronnictwa ruchu i o odnowieniu zamiarów jego na Rzym. Zapowiadają przybycie Garibaldego na ląd stały. Co się zaś tyczy położenia rzeczy na Wschodzie, w krajach tureckich panuje wprawdzie spokojność, lecz agitacja nie przestaje być czynną w prowincjach słowiańskich. Stosunki Porty do vice-króla egipskiego naprężone. Pomimo pośredniczących starań mocarstw europejskich, rząd turecki ograniczyć chce władzę Izmaela-paszy, którego *Turquie* już tylko mieni paszą Egiptu.

Znaczniejsze giełdy europejskie i w ubiegłym tygodniu zostawały pod wpływem wiadomości o zdrowiu cesarza Francuzów, mianowicie na giełdzie paryskiéj uwydatniał się niepokój stopniowém choć nie wielkiém spadaniem renty francuskiéj. Na innych giełdach przeważało spokojniejsze zapatrywanie. W ogóle zaś objawia się wszędzie silniejszy rozwój interesów handlowych i przemysłowych.

Wczorajszy telegram paryski rzucił popłoch na giełdy: kursa raptownie spadły, — renta francuska o 2 fr., włoska 4 fr.; szczególniéj oddziałało to na giełdę wiedeńską.

STOWARZYSZENIA SPÓŁDZIAŁAWCZE NIEMIECKIE

W ROKU 1867.

(Dokończenie, p. N. 33 i 34 Merk.).

III. Stowarzyszenia spożywcze. Najliczniejsze i najsilniéj rozwinięte w Niemczech są Stowarzyszenia kredytowe, odpowiadające potrzebom najliczniejszéj w tym kraju klasy samodzielnych małych przemysłowców i rzemieślników, którzy zawdzięczają im możność dalszego swego istnienia będąc w stanie, dzięki ich pomocy, spółubiegać się z wielkim przemysłem. Ten ostatni wszakże, mimo konkurencji małego przemysłu, nie przestaje szybko się rozwijać, zwiększając naturalnie coraz więcéj klasę robotniczą, któréj potrzeby ekonomiczne, innéj od poprzednich natury, szukać musiały zadośćuczynienia w odmiennéj formie spółdziaławczości. Jest nią *Stowarzyszenie spożywcze*, mające za zadanie zaopatrywać swych członków w artykuły pierwszéj potrzeby, dobrego gatunku, po najtańszych możliwie cenach, — a to przez zakupywanie hurtowne towarów z pierwszéj ręki. Stowarzyszenia spożywcze są wielkiém dobrodziejstwem dla wszystkich tych, których środki utrzymania są bardzo ograniczone, albowiem dają im możność nabywania towarów w dobrym gatunku i zaoszczędzenia na spożyciu, bez zmniejszenia jego ilości. Szczególniejszéj atoli ważności są one dla klasy robotniczéj, którą chronią od wyzyskiwania przez drobnych handlujących, przyzwyczajają do porządnego gospodarstwa domowego, uwalniając od zgubnego w swych następstwach kredytu, udzielanego na artykuły spożycia, i pełnią nakoniec funkcję udoskonalonéj kasy oszczędności, nie wymagającéj od biorących w niéj udział żadnych zgoła ofiar, które— chociażby najdrobniejsze — dla robotników rosporządzających w ogóle szczupłemi funduszami, są zawsze nader uciążliwe.

Stowarzyszenia spożywcze, pod względem swéj żywotności, zakresu działania i środków jakiemi rosporządzają, pierwsze w Niemczech zajmują miejsce po bankach ludowych i z każdym dniem liczba ich znakomicie wzrasta. Oto obraz porównawczy ich rozwoju w ciągu lat czterech:

	1864	*1865*	*1866*	*1867*
Liczba stowarzyszeń znanych imiennie w ajencji .	97	157	199	316
Liczba stow. które złożyły w ajencji swe rachunki.	38	34	46	49
Liczba członków . . .	7709	6647	14083	18884
Sprzedano towarów w ciągu roku, za talarów. .	267589	308461	826598	967974
Udziały stowarzyszonych wynosiły tal.	21433	22226	46982	72186
Fundusz rezerwowy tal.	4912	2767	6058	11160
Pożyczki zaciągnięte przez stowarzyszenia, składy—tal.	16951	16529	51062	72070
Należności za towary wzięte na kredyt przez stowarzyszenia, tal. . .	12636	18948	29394	44060
Wierzytelność u stowarzyszonych za towary, tal.	5750	5225	9275	10897

Cyfry powyższe odnoszą się do małéj liczby stowarzyszeń, które złożyły swe rachunki, przyjąć zaś można z wszelką pewnością, że w Niemczech znajduje się obecnie około 500 stowarzyszeń spożywczych, liczących najmniéj 200000 członków, miljon talarów mienia i do 10.000000 rocznego obrotu. Odnośnie do cyfr jakie znane nam są z rachunków, zwrócimy uwagę na wielki wzrost liczby członków, ich mienia i ogólnego obrotu, w porównaniu ze stanem roku poprzedniego. W r. 1866 na każdego członka przypadało mienia 3,⁷ tal., a w r. 1867, pomimo znacznego zwiększenia się liczby stowarzyszonych, otrzymujemy po 4,⁴ tal. na głowę. Niezadawalniający jest jednak stosunek kapitału obrotowego do sumy ogólnéj zawartych interesów. Jednym z główniejszych warunków powodzenia stowarzyszeń spożywczych, jest możliwie najszybszy obrót posiadanym kapitałem. Ażeby otrzymane były odpowiednie zyski, dziesięciokrotny obrót uważany być musi jak normalny; tymczasem widzimy że z kapitałem przeszło 150000 tal., obrót ogólny nie dochodził jednego miljona. Pewna tylko część stowarzyszeń umiała się w normalnych utrzymać granicach. Życzyćby więc wypadało aby stowarzyszenia niemieckie albo zwiększyły swój obrót, albo też ograniczyły kapitał obrotowy.

Nadto cyfry podane wykazują nam, że stowarzyszenia te przyjęły nie zupełnie właściwy kierunek kredytu. Stowarzyszenia spożywcze powinny się starać o ile możności czynić zakupy swe za gotowiznę, a natomiast przyciągać obce kapitały w formie składów, pożyczek procentowych z dłuższym terminem i t. p. Ten rodzaj kredytu najlepiéj odpowiada ich potrzebom i interesom. Zaś udzielanie kredytu członkom jest z jednéj strony niebespieczne a nawet zgubne, z drugiéj strony, przeciwne naturze i podstawowym zasadom stowarzyszeń spożywczych. Należałoby więc aby ten *zły zwyczaj*—zupełnie został wyrugowany, jako zagrażający istnieniu i paczący zadanie stowarzyszeń.

Nie będzie bez pożytku zapoznać czytelników ze szczegółowemi rubrykami rachunków złożonych przez 49 stowarzyszeń spożywczych. Jak widzieliśmy wyżéj, —18884 członków spożyło w ciągu roku 1867 za 967974 tal. towarów.

Procenta wypłacone wierzycielom wynosiły . .	*tal.*	823
Koszta administracji, pensje i t. p.	„	39184
Procenta wypłacone członkom w stosunku ich udziałów	„	1593
Straty	„	1279
Czysty zysk rozdzielony między członków w stosunku ich zakupów	„	46977

czyli 4,⁷ % w stosunku do zakupu.

Stowarzyszenia spożywcze niemieckie, idąc za radą p. Schulze-Delitzsch'a, utworzyły między sobą *federację* dla wzajemnego wspierania się w interesach spólnych, a mianowicie przez wzajemne udzielanie sobie objaśnień i wiadomości co do poczynionych doświadczeń, — niesienie pomocy w wynajdywaniu najlepszych źródeł zakupu, — jednoczenie się celem wzmocnienia ogólnego kredytu i ułatwienia takowego pojedyńczym stowarzyszeniom i t. d. Nasze stowarzyszenie warszawskie „*Merkury*," powinnoby postarać się o zawiązanie stosunków ze stowarzyszeniami krajów sąsiednich. Znajdując się pod wielu względami w trudnych warunkach, z powodu konkurencji kupców, monopolizacji zupełnéj niektórych gałęzi handlu i przemysłu,—trudności w wynalezieniu dobrych źródeł zakupu i t. p., mogłoby nie jedną ważną korzyść z tych stosunków uzyskać.

Wszystkie stowarzyszenia spółdziaławcze są ze sobą solidarne, a we wzajemnéj pomocy leży znaczna część ich siły. Siła zaś wewnętrzna każdego stowarzyszenia zawisła od trafnego i szczerego spółudziału pojedyńczych członków, w urzeczywistnieniu ogólnego celu i dobra. U nas spółudział ten jest prawie martwą literą. Każdy chętnie, z upodobaniem nawet, oddaje się krytyce, nie zadawszy sobie niejednokrotnie trudu zbadania kwestji którą podnosi, — mało kto natomiast oświeci zdrową radą, wesprze pożytecznym czynem, wszyscy proklamują pożyteczność, doniosłość, znaczenie społeczno-ekonomiczne

nowéj instytucji, nie wielu stara się ułatwić jéj zadanie, przyczynić się do jéj wznoszenia, rozwoju i rospowszechnienia. W samym więc początku istnienia swego, w chwili kiedy przełamywać trzeba rozliczne trudności, instytucja ta staczać jeszcze musi walkę z tymi, od których miałaby prawo spodziewać się obrony i poparcia. Mimo to, odpowiadając prawdziwéj potrzebie, zapewniając niezaprzeczone korzyści, których ślepy tylko mógłby niedostrzedz, nie wątpimy ani na chwilę, że stowarzyszenie Merkury przetrwa najkrytyczniejszy perjod swego istnienia i zwycięsko dowiedzie swéj żywotności fałszywym prorokom. Zaiste, byłaby to hańba, gdybyśmy nie umieli przy życiu utrzymać podobnéj instytucji; upaść ona może jedynie skutkiem złéj woli, ciemnoty i rozprzężenia zupełnego pojęć.

W obecnéj już chwili dobroczynny wpływ stowarzyszenia uczuwać się daje w rozbudzeniu konkurencji i wyrabianiu się opinji publicznéj, w obniżeniu cen niektórych produktów pierwszéj potrzeby, w uniemożliwieniu nadużyć ze strony służących a tém samém otworzenie im drogi do umoralnienia; rozwinąwszy się zaś stowarzyszenie usunie powoli nadużycia praktykowane w niektórych gałęziach handlu, a dotąd bezkarnie uchodzące, oraz położy tamę szkodliwym monopolom i pewnym koalicjom kapitalistów wyzyskującym spożywców. Zarzuty natchnione śmieszną filantropją, jakoby stowarzyszenie spożywcze przyczyniało się do upadku wielu familij drobnych handlujących, niezasługują nawet na odparcie. Zaprowadzenie machin, kolei żelaznych i w ogóle wszystkie zdobycze postępu, znajdowały zawsze przeciwników w tego rodzaju filantropach—a jednak świat błogosławi postęp i nieprzestaje iść naprzód. Skoro umiejętna propaganda zdoła nakłonić do uczestnictwa w stowarzyszeniu biedną klasę robotniczą, wtedy okażą się dopiero *wybitnie* korzyści płynące ze stowarzyszenia spożywczego, których dzisiaj wielu widzieć nie chce—chociaż liczna w Warszawie klasa ludzi posiadających szczupłe środki utrzymania wkrótce je spostrzeże, jeżeli jeszcze dotąd o nich się nie przeświadczyła.

IV. Ze względu na doniosłość stowarzyszeń spożywczych i pierwszego ich zastosowania u nas, rospisaliśmy się o nich dłużéj może, jak na to pozwalają ramy naszego pisma. Atoli jestto kwestja zbyt wielkiéj wagi w naszym kraju z tysiącznych względów, dlatego też podnosić ją będziemy zawsze, jak tylko okaże się tego potrzeba—tém więcéj że stowarzyszenie spożywcze, będąc pierwszym szczeblem, najlepszą szkołą spółdziaławczości—gdy się u nas utrwalą i rospowszechnią, utorują drogę stowarzyszeniom kredytowym, wytwórczym i innym, których potrzeba znacznie więcéj czuć się jeszcze daje i których działalność o wiele będzie zbawienniejszą i rozleglejszą.

Pozostaje nam jeszcze mówić o stowarzyszeniach spółdziaławczych w różnych gałęziach handlu i przemysłu, mianowicie zaś o stowarzyszeniach zakupu płodów surowych (*Rohstoffvereine*), o stowarzyszeniach spólnéj wyprzedaży (*Magazinvereine*) i o stowarzyszeniach wytwórczych czyli produkcijnych.

Stowarzyszenia zakupu dotąd wyłącznie prawie w Niemczech znajdują zastosowanie: Są to zjednoczenia rzemieślników, którzy z powodu małéj swéj produkcji i zasobów szczupłych, pozbawieni będąc kredytu i niemogący nabywać w dobrych warunkach płodów surowych do swych wyrobów, stowarzyszają się solidarnie — celem uzyskania kredytu i zakupu z pierwszéj ręki *en gros* na spólny rachunek rzeczonych produktów. Produkta te następnie w miarę potrzeb członków, sprzedawane są częściowo na wyroby po cenach nie wiele wyższych od cen hurtownéj sprzedaży. Zyski osiągane z zakupów w ten sposób czynionych dochodzą nieraz od 10 do 20%, bez względu na to że towar jest lepszy od tego, jakiby w innym razie każdy rzemieślnik nabywał z drugiéj lub z trzeciéj ręki.

Stowarzyszeń tego rodzaju istnieje w Niemczech przeszło 200, liczących 11500 członków, około 600000 tal. własnego mienia i 3 miljony ogólnego obrotu. Z pomiędzy tych Stowarzyszeń, 116 tylko znanemi są ajencji imiennie, a 13 złożyło rachunki szczegółowe. Rezultaty tych rachunków przedstawiają się jak następuje:

Liczba członków.		690
Wpływy ze sprzedaży zakupionych towarów . .	tal.	169518
Zyski brutto	„	14473
Procenta wypłacone członkom w stosunku ich udziałów	„	822
Koszta adm., straty i t. d.	„	10002
Czysty zysk	„	3975

Niezamożni rzemieślnicy, których środki niewystarczają na posiadanie odpowiednich lokali, stowarzyszają się również w celu sprzedaży towarów własnego wyrobu w sklepach spólnym kosztem utrzymywanych. Tworzą oni tak zwane *Stowarzyszenia wyprzedaży*, będące często w połączeniu ze stowarzyszeniami zakupu, spełniającemi wówczas podwójne zadanie, bo uprzystępniają nabywanie płodów surowych pod korzystnemi warunkami i zarazem ułatwiają wyprzedaż płodów przerobionych, zaoszczędzając na ogólnych kosztach administracji stowarzyszenia wyprzedaży. Znalazły one już u nas praktyczne zastosowanie; w Warszawie istnieje jak wiadomo magazyn zjednoczonych stolarzy.

W Niemczech było na początku roku 1868 około 80 stowarzyszeń wyprzedaży, mających do 1600 członków, i obrót roczny wynosił blisko 3 miljony. Imiennie znanych ajencji było tylko 37 stowarzyszeń, z których 5 złożyło rachunki szczegółowe. Podajemy je w streszczeniu:

5 stowarzyszeń liczyło członków		158
Wpływy z wyprzedaży towarów.	tal.	64027
Koszta administracji, straty i t. d.	„	7255
Procenta wypłacone wierzycielom	„	981
„ wypłacone stowarzyszonym w stosunku ich udziałów	„	224
Udziały stowarzyszonych	„	10963
Fundusz rezerwowy	„	1367
Kapitały zapożyczone (składy, kaucje).	„	20959
Czysty zysk.	„	1148

Obraz ten nie jest zupełnie dokładny, albowiem niektóre rubryki rachunków nie zostały wypełnione w sprawozdaniach.

Najwyższym szczeblem rozwoju idei spółdziaławczéj, ostatecznym i najcałkowitszym jéj wyrazem są *Stowarzyszenia wytwórcze*, do których wszystkie inne dążą i w których zjednoczyć się muszą organiczną spójnią. One to wywrzeć będą mogły w krajach wysokiego rozwoju ekonomicznego stanowczy wpływ na radykalną reformę organizacji pracy i wadliwego ukształtowania stosunków handlowo-przemysłowych. Dotąd atoli stowarzyszenia te, wymagające do powodzenia swego rozlicznych warunków, długiego przygotowania, przejścia przygotowawczych studjów w szkole spółdziaławczéj — są jeszcze rzecby można w kolebce, — a wprowadzać je trzeba w życie z niesłychaną oględnością, gdyż zawód każdy na tém polu pociąga za sobą nieobliczone klęski i cały ruch spółdziaławczy paraliżuje.

Najwięcéj rozwinięte we Francji od czasu socjalistowskich doświadczeń z 1848 r., stowarzyszenia wytwórcze zaczęły i w Niemczech także w r. 1867 większą objawiać żywotność. Z 29 liczba ich w 1867 podniosła się do 43 imiennie znanych ajencji. Z tych dwa zaledwie pozwoliły ogłosić szczegółowe rachunki; a to dlatego że ogłaszanie rachunków przynosiło szkodę stowarzyszeniom: klienci widząc znaczne zyski, wymagali obniżenia cen; wiadomo nam jest wszakże, że wszystkie poczyniły zadawalniające postępy i wpłynęły w otaczających je kołach na zakładanie nowych podobnego rodzaju stowarzyszeń. Dla

bliższéj informacji czytelników o sposobie prowadzenia ich interesów, przytaczamy rachunki dwóch wzmiankowanych stowarzyszeń.

		Stow. budowy machin, założone w Gdańsku 1 marca 1866 r.	Flaschner assotiation, założone w Stuttgardzie 1 maja 1867 r.
Liczba członków		46	3
		talarów	
Wpływy ze sprzedaży		29997	1412
Wyzysk	Procenta wypłacone wierzycielom	644	.
	Płody surowe, użyte do fabrykacji kosztowały	15600	465
	Płaca robotników i pensje	5412	każden członek po $4^1/_2$ tal. tygodniowo
	Koszta administracji i komisowe	1027	.
	Zużycie narzędzi i machin	237	5% rocz.
Czysty zysk		6957	305 t.

Bilans za rok 1867.

		tal.	
Stan czynny	Gotowizna w kasie	38	98
	Wartość gotowych towarów na składzie	2952	148
	Należności u klientów i rozmaite	2257	620
	Inwentarz (narzędzia, maszyny, urządzenia) i t. d.	7488	160
	Ogółem	12729	1026
Stan bierny	Udziały członków i fundusz rezer.	10039	543
	Zaciągnięte pożycz.	2690	.
	Należności za wybrane płody, materjały i t. d.	.	176
	Koszta wyzysku i diwidenda nie zapłacona	.	203
	Ogółem	12729	922

Oprócz stowarzyszeń, których podaliśmy otrzymane rezultaty, od lat kilku zaczęto tworzyć stowarzyszenia do *wyzysku rolniczego*; rospowszechniają się one z coraz większém powodzeniem, szczególniéj w prowincjach Nadreńskich i w ks. Heskiém. Stowarzyszeni mają na celu zakup na spólny rachunek sztucznych nawozów, nasion, bydła rospłodowego—machin rolniczych i t. d. W przyszłém sprawozdaniu podamy o tych stowarzyszeniach bliższe informacje, które dla naszych rolników powinnyby być wielkiéj wagi i zaciekawić ich, gdyż szczególniéj w warunkach w jakich się znajduje rolnictwo krajowe, stowarzyszenia podobne mogłyby oddać olbrzymie usługi.

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 28 sierp.	w ciągu tygodnia przybyło	w ciągu tygodnia ubyło	w d. 4 wrześ.
	r	u	b l	i
1. Skup. Portfel wexli kraj. w Warsz.	2.282 720, $90^1/_2$	217915, 06	181832, $17^1/_2$	2.318.803, 79
1. Skup. Portfel wexli kraj. w Łodzi	643 014, 84	.	.	643.014, 84
1. Skup. Portfel wexli kraj. w Włocł.	627.865, 86	.	.	627.865, 86
1. Skup. Portfel „ zagranicznych	46.686, 04	29324, 71	23186, 61	52.824, 14
2. Zaliczenia na papiery publiczne	500.227, $79^1/_2$	27205, 44	13991, 01	513.442, $22^1/_2$
3. Pożyczki na zastaw towarów a) wełny	204.178, .	5250, 31	6290, 31	203.138, .
3. Pożyczki na zastaw towarów b) in. tow.	130.091, 89	8100, .	5600, .	132.591, 89
3. Pożyczki na zastaw kosztowności	744.621, $74^1/_2$	7356, 59	17189, 86	734 788, $47^1/_2$
4. Otwarte kredyta	3.300.818, 54	623930, 82	422967, 30	3 501.782, 06
5. Kasa Monety srebrne	2.576.883, $25^3/_4$	.	2416, 12	2.574.467, $13^3/_4$
5. Kasa „ złote	43.654, $35^1/_2$	.	.	43.654, $35^1/_2$
5. Kasa Bilety Banku Polskiego	596.100, .	14400, .	.	610.500, .
5. Kasa „ Kred. Cesarstwa	2.770.720, .	471452, .	.	3.242.172, .
Łącznie (5)	5.987.357, $61^1/_4$	483435, 88	.	6.470.793, $49^1/_4$

KURSA GIEŁDY.

w tygodniu 30 sierpnia—4 września 1869 r.

	Stopa %	RÓWNIA (pari)	Poniedz. 30 sierp	Wtorek 31	Środa 1 wrześ.	Czwar. 2	Piątek 3	Sobota 4	Stosunek do równi na 100
			R	u	b	l	e		
1. Papiery publiczne.									
a) Rządowe.									
Obligi Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	.	.	86	.	86
Polskie. Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.	.	112	.	$149^1/_3$
Polskie. Cert. ban na obl. cz. *A* (z. 300) z k.	5	45	.	.	.	.	56	.	$124^2/_5$
Polskie. „ „ „ *B* (z. 200)	0	30	.	.	.	.	28	.	$93^1/_3$
	5	30	.	.	.	.	35	.	$116^2/_3$
Polskie. Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.	.	*42	.	*42
Polskie. Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	77,60	77,50	.	.	.	76,80	$76^4/_5$
kupon	.	.	.	.	.	.	.	$1,03^1/_3$	.
Ruskie. 5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.	.	88	.	88
Ruskie. Pożyczka premjowa z 1864 r.	5	100	.	.	.	.	.	.	173
Ruskie. „ „ z 1866 r.	5	.	.	.	172	173	173	.	173
Ruskie. Metaliki (300) lutowe	4	100	101,67	101,50	101,50	101,50	101,50	101,50	$101^1/_2$
Ruskie. Metaliki (300) sierpniowe	4	100	100,17	100,17	100,17	100,17	100,17	100,17	$100^1/_6$
Ruskie. Bilety banku Pańs. (100 i wyżéj)	5	100	.	.	.	.	*90,25	.	$*90^1/_4$
b) Towarzystw i Spółek.									
Polskie. Listy Zast. (30, 75. 150. 750. 3000	4	100	93,01	92,76	92,92	92,91	92,82	92,81	$92^4/_5$
Polskie. „ „ „ ser. 2	4	100	93,01	92,76	92,92	92,91	92,82	92 81	$92^4/_5$
Polskie. kupon	.	.	.	.	.	.	.	$0,78^8/_9$	
Polskie. Obligi Tow. Kred. Ziemskiego	5,475	100	100,17	100,17	100,25	100,17	100,25	100,25	$100^1/_4$
Polskie. Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	74	72,50	72,50	72,50	72	.	120
Polskie. „ „ W-B. (100. 150)	4	100	.	.	.	73	.	.	73
Polskie. „ „ Teresp. (100)	5	100	.	.	.	.	118	.	118
Polskie. Obligacje „ „	5	100	.	.	.	.	.	.	.
Polskie. Akcje „ Łodzk. (100)	5	100	.	.	.	.	.	*103	*103
Rus. Ruskie listy zastawne	5	.	102,67	102,50	102,50	102,50	102,33	102,25	$102^1/_4$
Rus. Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.	.	160	.	128
Rus. Obligacje „ „	$4^1/_2$	100	.	.	.	.	.	.	.
2. Wexle.									
Berlin (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	116,70	$116,62^1/_2$	116,55	116,55	$116,62^1/_2$	116,70	$125^3/_5$
Gdańsk (100) „	.	92,857	116,55	.	116,40	$116,47^1/_2$	.	$116,62^1/_2$	$125^1/_2$
Hamburg (M. B. 300) „	.	140,855	.	.	176,85	.	.	.	$125^1/_2$
Londyn (Ł. 1) 3 „	.	6,304	.	8,00	8,01	8,01	.	.	127
Paryż (Fran. 300) 2 „	.	75,214	$95,77^1/_2$	95,70	95,70	95,85	95,85	95,85	$127^2/_5$
Wiedeń (Gul. 150) „	.	92,857	.	.	.	.	.	*97,65	$105^4/_{10}$
Petersburg (Rub. 100) 1 „	.	100	.	.	.	.	.	.	.
3. Monety.									
Półimperjał	.	5,15	.	.	.	.	6,50	.	$126^1/_5$
Napoleondor	.	5	.	.	.	.	.	.	.
Dukat holenderski	.	3	.	.	.	.	$3,47^1/_2$	.	$115^4/_5$
Rubel srebrny	.	1	.	.	.	.	.	.	.
Talar pruski	.	0,92.857	.	.	.	.	.	.	.
Gulden austrjacki (papierowy)	.	0,61.905	.	.	.	.	.	.	.

STOPA SKUPU:	Warszawa	Londyn	Paryż	Wiedeń	Berlin	Frankfurt	Amsterd.	Hamburg
bankowa:	6%	3	$2^1/_2$	4	4	$2^1/_2$	$2^1/_2$	—
giełdowa:	—	$2^1/_2$	$1^1/_2$	4	$2^1/_2$ (3)	$1^3/_4$ (2)	$2^1/_2$	$1^3/_4$

W drukarni Gazety Polskiéj.— Za pozwoleniem Cenzury Rządowéj.—Redaktor, Wiktor Somer.